

paa Erfaringens Bidnesbyrd; men Erfaringen kan jo opfattes paa mange forffjellige Maader, og det er meget muligt, at hvad der ikke strax virker, det virker med Tiden; der skal Tid til, inden noget Saadant ret faaer Leilighed til at gjøre sig gjældende. Men det er dog egentlig ikke dert, at jeg vil søge min Grund imod den af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) paa-beraapte Erfaring. Det er ganske sandt, at Huusmændene ere udelukkede fra de communale Valg, men de blive ikke saaledes indexercerede, som de ville blive, naar denne Valglovs Bestemmelser træde i Kraft; de ville da, hver Gang der skal vælges i Communen, blive samlede til en Valgcorporation, og de ville derved gjenneegaae en saadan Exercits, at de netop ville slutte sig sammen og forhandle sammen og danne et affondret Hele. Det er denne Indøvelse, som vil foregaae ved de communale Valg, som jeg antager vil være farlig ved Valgene til Rigsdagen, hvis det nemlig ikke er Regjeringens Afgt, at det her forelagte Udkast er et Brudstykke af et heelt nyt System, ifølge hvilket man vil gjenneføre de samme Principer, som her ere udtalte, eller med nogle Modificationer, med Hensyn til Valgloven til den nye Forfatning. (Hør!) Det vil jo den ærede Indenrigsminister med nogle faa Ord kunne yttre sig om. Hvis det var Tilfældet, saa vilde naturligviis den af mig anførte Betænkelse med Hensyn til Conflicten imellem de to Systemer falde bort, men saa maa Spørgsmaalet jo tages under Overveelse saavel med Hensyn til de politiske Forhold som med Hensyn til de communale Forhold.

Jeg har ikke taget i Betænkning at udtale mig aldeles usorbeholdent angaaende mine Tvivl og Betæneligheder med Hensyn til Loven. Jeg er overbevist om, at den høitærede Indenrigsminister heller ikke vil tage mig det ilde op, og at han vil give os al den Oplysning, som han vil see sig istand til, saaledes som Forholdene for Tiden staae.

C. C. Møller: Jeg vil blot, i Anledning af, at et æret Medlem her i Salen har sagt, at der var, — jeg veed ikke, om det var een eller flere Præster, — der forsøgte at besøge de

Syge, fordi de vare altfor optagne af andre Ideer og Betragtninger; opfordre det ærede Medlem til at paapege en bestemt Person, for at hans løse Sigtelse ikke skal være til Skade for hele den Stand, som jeg agter det for en Ære at høre til. Jeg kan forøvrigt meget let forstaae, at det ærede Medlem, der har opkastet sig til et Slags politisk Bæve, som løser og binder, som allerede, før det forrige Folkething blev opløst, havde sat sig den Opgave og givet sit Ord paa at udsønde Nogle; og indsætte Andre (Hør! Hør!), ikke kan finde det i sin Orden, naar Andre fusse ham i Faget, men jeg troer, at denne Sag ligger os Alle paa Hjerte, og at vi derfor Alle skulle hjælpe hinanden med at oplyse de forffjellige Individuer, som vi staae i nær eller fjern Berøring med, om hvad der er det Sande og Rette.

J. A. Hansen: Da jeg to Gange har havt Ordet, kan jeg naturligviis ikke faae det mere, for at svare herpaa.

Formanden: Hvis den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) ønsker Ordet for en personlig Bemærkning, saa skal jeg henstille til Thinget, om han kan faae det. (Ja! Ja!)

J. A. Hansen: Ja, det ønskede jeg gjerne.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

J. A. Hansen: Den personlige Bemærkning, jeg vil gjøre, er, at jeg ikke har nævnt een eller to Præster, men jeg har nævnt som et Exempel, at Præster, der have gjort Vanstædighed ved at komme til en Mand, naar et Lem af hans Familie var sygt, kunde uden Anmodning komme til den samme Mand flere Gange, naar der var Tale om forestaaende Valg. (Det er Bagvaskelse! — Stærk Bevælgelse.)

C. C. Møller: Der maa angives bestemte Personer, thi ellers maa det regnes som en løs Sigtelse og en Bagvaskelse. (Ja!)

Formanden: Jeg maa anmode om, at Ingen tager Ordet, uden at have forlangt og faaet det af mig.

Hvis den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) havde sagt, at det var tænkligt, at det, han